

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyně JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: V. D.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2016, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

t a k t o :

I. Řízení s e z a s t a v u j e .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 8. 2016, č. j. „X“, kterým žalovaná rozhodla zamítavě ve věci námitek žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 5. 2016, č. j. „X“, kterým jí s odkazem na ust. § 38 a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, byla zamítnuta žádost na přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 25. 4. 2016 činí míra poklesu její pracovní schopnosti pouze 20 %, zatímco pro přiznání invalidity alespoň v prvním stupni je zapotřebí mít pokles minimálně ve výši 35%.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 27. 9. 2017 ovšem žalobkyně vzala výslovně tuto žalobu zpět s poukazem na závěr odborného posudku vypracovaného k žádosti soudu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 16. 3. 2017 ohledně procentní míry poklesu její schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud tudíž v souladu s ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve výroku ad I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.

Z důvodů zastavení řízení současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud ve výroku ad II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť k zastavení řízení nedošlo v důsledku pozdějšího chování žalované či uspokojení žalobkyně, a proto žalobkyně nemá proti žalované právo na náhradu nákladů řízení podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Pro úplnost soud poznamenává, že v předmětném přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí jsou pro soud skutečně určující závěry odborného posudku vypracovaného k žádosti soudu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 16. 3. 2017, jak správně dovodila žalobkyně při ústním jednání před soudem konaném dne 27. 9. 2017. V souzené věci totiž bylo možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla žalobkyně v době rozhodování žalované, tj. ke dni 11. 8. 2016. Zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemohlo být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po 11. 8. 2016 a které by měla mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Proto pokud dojde u žalobkyně ke změně (zhoršení) jejího zdravotního stavu, nic jí nebrání v tom, aby u žalované opětovně zažádala o přiznání invalidního důchodu a iniciovala tak nové správní řízení včetně případného soudního přezkumu v rámci správního soudnictví.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne: 27. září 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
G. Z.